DOMSTOLENS DOM (Sjette Afdeling)

23. oktober 2003 *

I sag C-154/02,

angående en anmodning, som Hässleholms tingsrätt (Sverige) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende straffesag mod

Jan Nilsson

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed (EFT 1997 L 61, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2307/97 af 18. november 1997 (EFT L 325, s. 1), og af Kommissionens forordning (EF) nr. 1808/2001 af 30. august 2001 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 338/97 (EFT L 250, s. 1),

* Processprog: svensk.

har

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne C. Gulmann, F. Macken, N. Colneric (refererende dommer) og J.N. Cunha Rodrigues,

generaladvokat: C. Stix-Hackl
justitssekretær: R. Grass,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— den italienske regering ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato M. Fiorilli

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved L. Ström, som befuldmægtiget,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 15. maj 2003,

afsagt følgende

Dom

1 Ved kendelse af 22. april 2002, indgået til Domstolen den 29. april 2002, har Hässleholms tingsrätt i medfør af artikel 234 EF forelagt fire præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed (EFT 1997 L 61, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2307/97 af 18. november 1997 (EFT L 325, s. 1, herefter »forordning nr. 338/97«), og af Kommissionens forordning (EF) nr. 1808/2001 af 30. august 2001 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 338/97 (EFT L 250, s. 1).

2 Spørgsmålene er blevet rejst under en straffesag mod Jan Nilsson, som er sat under tiltale for overtrædelser af lagen om åtgärder beträffande djur och växter som tillhör skyddade arter (lov om foranstaltninger vedrørende beskyttede arter af dyr og planter, SFS 1994, nr. 1818, herefter »1994-loven«).

Retsforskrifter

International ret

3 Konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (»CITES-konventionen«, herefter omtalt som »Washington-konventionen«) blev undertegnet den 3. marts 1973 for at sikre beskyttelsen af bestemte udryddelsestruede vilde dyre- og plantearter. Konventionen fastlægger en række restriktioner og kontrolforanstaltninger for international handel med enheder af disse arter.

4 Bilagene til Washington-konventionen indeholder flere lister. Af liste I fremgår de udryddelsestruede arter, der skal beskyttes ved de strengeste bestemmelser.

5 Begrebet »eksemplar« eller »enhed« defineres i Washington-konventionens artikel 1, der har følgende ordlyd:

»Medmindre andet fremgår af sammenhængen, betyder i denne konvention:

[...]

b) »Enhed«

i) ethvert dyr eller enhver plante, levende eller død

ii) for dyrs vedkommende: for arter omfattet af liste I og II enhver rimelig let erkendelig del eller produkt heraf, og for arter omfattet af liste III enhver rimelig let erkendelig del eller produkt heraf, som det er beskrevet under den enkelte art i liste III

[...]«

6 Washington-konventionens artikel VII, stk. 2, bestemmer:

»Når eksport- eller reeksportlandets styrelsesråd har sikret sig, at en enhed var anskaffet, før denne konventions bestemmelser fandt anvendelse for vedkommende enhed, skal bestemmelserne i artikel III, IV og V ikke anvendes for vedkommende enhed, hvis styrelsesrådet udsteder et certifikat herom.«

7 Resolution 5.11, litra a), fra konventionsparternes femte konference, der blev afholdt i 1985, anbefaler følgende [Domstolens oversættelse]:

»Med henblik på konventionens artikel VII, stk. 2, forstås ved det tidspunkt, hvor enheden er anskaffet,

i) for levende og døde dyr og planter, der indfanges/indsamles i vild tilstand, det tidspunkt, hvor de oprindelig blev indfanget/indsamlet i deres naturlige miljø, eller

ii) for dele og produkter heraf, det tidspunkt, hvor de blev taget i en persons besiddelse, idet det tidligste tidspunkt skal lægges til grund.«

Fællesskabsretten

8 Washington-konventionen blev sat i kraft i Fællesskabet fra den 1. januar 1984 ved Rådets forordning (EØF) nr. 3626/82 af 3. december 1982 om gennemførelse i Fællesskabet af konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (EFT L 384, s. 1).

9 Forordning nr. 338/97, hvis artikel 21, stk. 1, har ophævet forordning nr. 3626/92, bestemmer i artikel 1, stk. 2, følgende:

»Denne forordning finder anvendelse under overholdelse af [Washington-konventionens] formål, principper og bestemmelser.«

10 Artikel 8 i forordning nr. 338/97 med overskriften »Bestemmelser vedrørende kontrol af handel« har følgende ordlyd:

»1. Køb [...] af enheder af de i bilag A opførte arter er forbudt.

[...]

3. Der kan [...] gives dispensation fra de i stk. 1 omhandlede forbud ved, at styrelsesrådet i den medlemsstat, hvor enhederne befinder sig, i hvert enkelt tilfælde udsteder et certifikat herom, hvis

a) enhederne var anskaffet eller indført, inden bestemmelserne for arter omfattet af konventionens liste I eller bilag C1 til forordning (EØF) nr. 3626/82, eller bilag A fik virkning for vedkommende enheder

eller

b) enhederne er forarbejdede enheder, som er anskaffet over 50 år tidligere

[...]«

11 I henhold til artikel 2 i forordning nr. 338/97 forstås ved:

»[...]

t) »enhed«: ethvert dyr eller enhver plante, levende eller død, af de arter, der er opført i bilag A-D, enhver del heraf eller ethvert produkt fremstillet på grundlag heraf, uanset om det indgår i andre varer [...]

[...]

w) »forarbejdede enheder, som er anskaffet mere end 50 år tidligere«: enheder, som fra deres naturlige uforarbejdede tilstand er blevet omformet betydeligt til smykker, udsmykningsgenstande, kunst, brugsgenstande eller musikinstrumenter mere end 50 år inden forordningens ikrafttræden, og som styrelsesrådet i den pågældende medlemsstat anser for erhvervet i den udformning. Sådanne enheder anses kun for at være forarbejdede, hvis de klart tilhører en af de ovennævnte kategorier og ikke kræver yderligere udskæring eller forarbejdning for at opfylde deres formål.«

12 Artikel 3, stk. 1, litra a) og b), i forordning nr. 338/97 bestemmer bl.a., at bilag A indeholder de i liste I til Washington-konventionen opførte arter, for hvilke medlemsstaterne ikke har taget forbehold, og arter, som er eller kan blive efterspurgt i Fællesskabet eller med henblik på international handel, og som enten er udryddelsestruede eller så sjældne, at enhver form for handel, også i minimalt omfang, vil sætte deres overlevelse på spil.

13 Den 26. maj 1997 vedtog Kommissionen forordning (EF) nr. 939/97 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 338/97 (EFT L 140, s. 9).

14 Artikel 1 i forordning nr. 939/97 bestemmer:

»I denne forordning og til supplering af definitionerne i artikel 2 i forordning (EF) nr. 338/97 forstås ved »erhvervelsesdato« den dato, hvor enheden blev indfanget/indsamlet i naturen, født i fangenskab eller kunstigt opformeret.«

15 Forordning nr. 939/97 indeholder i artikel 29-33 visse bestemmelser om de dispensationer, der er nævnt i artikel 8, stk. 3, i forordning nr. 338/97.

16 Artikel 29, stk. 1, i forordning nr. 939/97 bestemmer:

»Den i artikel 8, stk. 3, litra a), i forordning (EF) nr. 338/97 omhandlede dispensation for enheder gives kun, såfremt ansøgeren over for det ansvarlige styrelsesråd har godtgjort, at de deri omhandlede betingelser er opfyldt.«

17 Artikel 32 i forordning nr. 939/97 bestemmer følgende:

»Forbuddene i artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 338/97 og bestemmelsen i nævnte forordnings artikel 8, stk. 3, om, at der kan gives dispensation i de enkelte tilfælde ved at udstede et certifikat herom, gælder ikke for:

[...]

d) forarbejdede enheder, som er anskaffet mere end 50 år tidligere, som defineret i artikel 2, litra w), i forordning (EF) nr. 338/97.«

18 Forordning nr. 939/97 blev med virkning fra den 22. september 2001 ophævet ved artikel 42 i forordning nr. 1808/2001.

19 Artikel 29, stk. 1, i forordning nr. 1808/2001 har følgende ordlyd:

»Den i artikel 8, stk. 3, litra a)-c), i forordning (EF) nr. 338/97 omhandlede dispensation for enheder gives kun, såfremt ansøgeren over for det ansvarlige styrelsesråd har godtgjort, at de deri omhandlede betingelser er opfyldt.«

20 Artikel 32 i forordning nr. 1808/2001 bestemmer følgende:

»Forbuddene i artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 338/97 og bestemmelsen i nævnte forordnings artikel 8, stk. 3, om, at der kan gives dispensation i de enkelte tilfælde ved at udstede et certifikat herom, gælder ikke for:

[...]

c) forarbejdede enheder, som er anskaffet mere end 50 år tidligere, som defineret i artikel 2, litra w), i forordning (EF) nr. 338/97.

I disse tilfælde kræves der ikke certifikat.«

National lovgivning

21 1994-loven indeholder i § 8a en sanktionsbestemmelse, hvorefter den, der uagtsomt eller forsætligt overtræder forordning nr. 338/97 ved bl.a. indførsel i Sverige, udførsel og genudførsel fra Sverige, køb, salg eller andre kommercielle foranstaltninger straffes med bøde eller fængsel. Hvis overtrædelsen ikke er grov, er der ikke fastsat nogen sanktion.

22 1994-loven er i henhold til miljøbalken (SFS 1998, nr. 808) blevet ophævet med virkning fra den 1. januar 1999 med de forbehold, der er anført i lagen om införande av miljöbalken (SFS 1998, nr. 811). Straffebestemmelserne er dog tilsyneladende ikke blevet ændret.

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

23 Anklagemyndigheden har rejst tiltale mod Jan Nilsson for følgende forhold:

— for det første for i august 1998 i Tyringe (Sverige) forsætligt eller uagtsomt ulovligt at have købt følgende monterede døde enheder: to spurvehøge, to lærkefalke, to blå kærhøge, en slagugle, fire natugler, en duehøg, to tårnfalke, en sneugle, en høgeugle, en mosehornugle, en slørugle, en rørhøg, fire musvåger, en skovhornugle, en trane, en kongeørn og en havørn, til trods for, at disse arter er nævnt i bilag A til forordning nr. 338/97, og

— for det andet for i juli 1998 i Tyringe forsætligt eller uagtsomt ulovligt at have købt en monteret, død brun bjørn, til trods for, at denne art er nævnt i bilag A til forordning nr. 338/97.

24 Den forelæggende ret er af den opfattelse, at der er argumenter, der taler for en fortolkning, hvorefter de pågældende dyr ikke er »forarbejdede« i den forstand,

hvori udtrykket er anvendt i artikel 2, litra w), i forordning nr. 338/97. Den har anført, at det heller ikke er klart, om det at få en enhed som gave eller ved arv eller det at slå et dyr ihjel og derefter at tage det i sin besiddelse udgør en »anskaffelse« i forordningens forstand. Retten er endvidere i tvivl om den undtagelse, der er nævnt i artikel 32 i forordning nr. 1808/2001, ligeledes omfatter den bedømmelse, der i henhold til artikel 2, litra w), i forordning nr. 338/97 skal foretages af styrelsesrådet.

25 På denne baggrund har Hässleholms tingsrätt besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Falder dyr, der er nævnt i bilag A [til forordning nr. 338/97], og som er udstoppede, ind under betegnelsen »forarbejdede enheder«?

2) Hvad omfatter udtrykket »anskaffelse« i artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 338/97?

3) Skal den, der har anskaffet enheden mere end 50 år tidligere, være den nuværende indehaver?

4) Medfører undtagelsesbestemmelsen i artikel 32 i forordning (EF) nr. 1808/2001, at styrelsesrådets bedømmelse i henhold til artikel 2, litra w), i forordning (EF) nr. 338/97 ikke er nødvendig?«

Det første spørgsmål

26 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret oplyst, om artikel 2, litra w), og artikel 8, stk. 3, litra b), i forordning nr. 338/97 skal fortolkes således, at dyr, der er nævnt i forordningens bilag A, men som er udstoppede, kan anses for at være »forarbejdede enheder« i disse bestemmelsers forstand.

27 Sådanne dyr er enheder i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 2, litra t), i forordning nr. 338/97.

28 Ifølge den definition, der fremgår af den nævnte forordnings artikel 2, litra w), anses enheder, som fra deres naturlige uforarbejdede tilstand er blevet omformet betydeligt til smykker, udsmykningsgenstande, kunst, brugsgenstande eller musikinstrumenter for at være forarbejdede, hvis de klart tilhører en af disse kategorier og ikke kræver yderligere udskæring eller forarbejdning for at opfylde deres formål.

29 Det må således konstateres, at fire betingelser skal være opfyldt, for at et udstoppet dyr kan anses for at være en forarbejdet enhed. For det første skal dyrets naturlige uforarbejdede tilstand være blevet omformet betydeligt. For det andet skal formålet med denne omformning være fremstilling af smykker, udsmykningsgenstande, kunst eller brugsgenstande eller musikinstrumenter. For det tredje skal dyret klart høre til en af disse kategorier. For det fjerde skal det kunne anvendes uden at skulle udskæres eller forarbejdes yderligere.

30 Med hensyn til den første betingelse har den italienske regering gjort gældende, at »monterede« eller »udstoppede« dyrs naturlige tilstand ikke er blevet omformet, selv om de er blevet forarbejdede i forbindelse med udstopningen (monteringen). Deres tilstand er derimod så nær det levende eksemplars tilstand som muligt.

31 Spørgsmålet, om den naturlige uforarbejdede tilstand er blevet »omformet betydeligt«, i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 2, litra w), i forordning nr. 338/97, afhænger imidlertid ikke af den pågældende enheds udseende, men af spørgsmålet, om dens generelle tilstand er blevet forandret. Både ved den klassiske udstopning, hvor skindet tages af og derefter garves og udfyldes, og ved de moderne udstopningsmetoder omformes enhederne fuldstændigt og gennemgribende.

32 Det følger heraf, at den første af de fire betingelser, der er opregnet i denne doms præmis 29, hvorefter en enhed for at kunne anses for at være »forarbejdet« skal være blevet omformet betydeligt, i hvert fald er opfyldt, når der er tale om et udstoppet dyr.

33 Hvad angår de tre andre betingelser bemærkes, at spørgsmålet, om et dyr er blevet udstoppet for at fremstille smykker, udsmykningsgenstande, kunst eller brugsgenstande eller musikinstrumenter, om dyret klart hører til en af disse kategorier, og om det kan anvendes uden at skulle udskæres eller forarbejdes yderligere, afhænger af de faktiske omstændigheder, der foreligger i hver enkelt sag. Det tilkommer den nationale ret at kontrollere, om dette er tilfældet.

34 Det følger heraf, at det første spørgsmål må besvares med, at artikel 2, litra w), og artikel 8, stk. 3, litra b), i forordning nr. 338/97 skal fortolkes således, at dyr, der

er nævnt i forordningens bilag A, men som er udstoppede, kan anses for at være »forarbejdede enheder« i disse bestemmelsers forstand.

Det andet og det tredje spørgsmål

35 Med det andet og det tredje spørgsmål, som skal behandles under ét, ønsker den forelæggende ret at få oplyst, om det at få en enhed som gave eller ved arv, eller det at slå et dyr ihjel og at tage det i besiddelse, udgør en »anskaffelse« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 8, stk. 3, litra b), i forordning nr. 338/97. Retten har desuden spurgt, om den, der har anskaffet enheden mere end 50 år tidligere, skal være den nuværende indehaver.

36 Den nævnte bestemmelse udgør en undtagelse til de forbud, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 338/97, når der er tale om forarbejdede enheder, der er anskaffet mere end 50 år tidligere.

37 Ifølge den definition, der fremgår af artikel 2, litra w), i forordning nr. 338/97, hører under denne kategori kun enheder, hvis naturlige uforarbejdede tilstand er blevet omformet betydeligt mere end 50 år inden forordningens ikrafttræden, og med hensyn til hvilke styrelsesrådet i den berørte medlemsstat har kunnet sikre sig, at de er blevet anskaffet under sådanne betingelser.

38 Artikel 1 i forordning nr. 939/97 bestemmer — med henblik på denne forordning og til supplering af definitionerne i artikel 2 i forordning nr. 338/97 — at der ved

»erhvervelsesdatoen« forstås den dato, hvor enheden blev indfanget/indsamlet i naturen, født i fangenskab eller kunstigt opformeret. Ingen af disse tidspunkter kan imidlertid udgøre erhvervelsesdatoen for forarbejdede enheder.

39 Det bemærkes, at forordning nr. 338/97 ifølge dens artikel 1, stk. 2, finder anvendelse under overholdelse af Washington-konventionens formål, principper og bestemmelser. Selv om Fællesskabet ikke er part i denne konvention, kan Domstolen ikke se bort fra disse formål, principper og bestemmelser, da det ved fortolkningen af forordningens bestemmelser er nødvendigt at tage hensyn hertil (dom af 23.10.2001, sag C-510/99, Tridon, Sml. I, s. 7777, præmis 25).

40 Washington-konventionens artikel VII, stk. 2, fastsætter en undtagelse for de enheder, der er blevet anskaffet før konventionens bestemmelser kunne anvendes på dem. Sådanne enheder kan dermed kvalificeres som »enheder fra tiden før konventionen«. Resolution 5.11, litra a), nr. i), fra konventionsparternes konference anbefaler ikke blot, at tidspunktet, hvor en enhed er anskaffet — med henblik på anvendelsen af konventionens artikel VII, stk. 2 — for levende og døde dyr og planter, der indfanges/indsamlet i vild tilstand, er tidspunktet, hvor de oprindelig blev indfanget/indsamlet i deres naturlige miljø, men også, at det relevante tidspunkt for dele og produkter heraf er det tidspunkt, hvor de »tages i en persons besiddelse«. Selv om de tidspunkter, inden hvilke anskaffelsen skal have fundet sted, ikke er de samme i henhold til Washington-konventionen og forordning nr. 338/97 (henholdsvis den 1.7.1975 og den 3.3.1947), kan definitionen af, enheder, der er blevet »anskaffet« før disse tidspunkter, anses for at være den samme.

41 Heraf følger, at begrebet »anskaffelse« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 8, stk. 3, litra b), i forordning nr. 338/97, omfatter ethvert forhold, hvorved enheden tages i besiddelse med henblik på personlig indehavelse.

42 Det følger heraf, at artikel 8, stk. 3, litra b), i forordning nr. 338/97 skal fortolkes således, at begrebet »anskaffelse« omfatter en anskaffelse, der har fundet sted ved arv eller gave eller derved, at et dyr er blevet taget i personlig besiddelse, efter at den pågældende har slået det ihjel.

43 Med hensyn til spørgsmålet, om den, der har anskaffet enhederne mere end 50 år tidligere, skal være den nuværende indehaver, bemærkes, at formålet med artikel 8, stk. 3, litra b), i forordning nr. 338/97 er at udelukke gamle genstande, dvs. forarbejdede enheder, der stammer fra tiden før den 3. marts 1947, fra den forbudsordning, der er fastsat i forordningens artikel 8, stk. 1.

44 Det følger heraf, at forordningens artikel 8, stk. 3, litra b), skal fortolkes således, at den også omfatter forarbejdede enheder, der er blevet erhvervet første gang før den 3. marts 1947, og som efterfølgende er blevet erhvervet af en anden.

45 Det andet og det tredje spørgsmål skal derfor besvares med, at artikel 8, stk. 3, litra b), i forordning nr. 338/97 skal fortolkes således, at det at få en enhed som gave eller ved arv, eller det at slå et dyr ihjel og at tage det i besiddelse, udgør en »anskaffelse« i denne bestemmelses forstand. Det er ikke nødvendigt, at den, der har anskaffet enheden mere end 50 år tidligere, er den nuværende indehaver.

Det fjerde spørgsmål

46 Med det fjerde spørgsmål ønsker den forelæggende ret oplyst, om undtagelsesbestemmelsen i artikel 32 i forordning nr. 1808/2001 medfører, at det ikke er nødvendigt, at den pågældende medlemsstats styrelsesråd foretager en bedømmelse i henhold til artikel 2, litra w), i forordning nr. 338/97.

47 Det følger af artikel 32, litra d), i forordning nr. 939/97, at bestemmelsen i artikel 8, stk. 3, i forordning nr. 338/97 om, at der kun kan gives dispensation fra forbuddet i denne artikels stk. 1 ved udstedelse af et certifikat, ikke gælder for enheder, som er anskaffet mere end 50 år tidligere, som fastsat i sidstnævnte forordnings artikel 2, litra w). Artikel 32, litra c), i forordning nr. 1808/2001 har fastholdt denne regulering, idet det i denne artikels stk. 2 præciseres, »at [der] [i] disse tilfælde [...] ikke [kræves] certifikat«.

48 Artikel 2, litra w), i forordning nr. 338/97 som sådan berøres imidlertid ikke af disse ændringer og derfor er betingelsen, »som styrelsesrådet i den pågældende medlemsstat anser for erhvervet i den udformning«, blevet opretholdt.

49 Betingelserne i artikel 2, litra w), skal således stadig være opfyldt for, at undtagelsesbestemmelsen i artikel 8, stk. 3, litra b), i forordning nr. 338/97 kan

finde anvendelse. Det følger heraf, at det — for at undtagelsesbestemmelsen kan finde anvendelse — er nødvendigt, at kontrolorganet har kunnet sikre sig, at de pågældende enheder er blevet anskaffet under de betingelser, der er fastsat i artikel 2, litra w), i forordning nr. 338/97.

50 Denne fortolkning bekræftes af det forhold, at artikel 29, stk. 1, i forordning nr. 1808/2001 udtrykkeligt angiver, at den i artikel 8, stk. 3, litra a)-c), i forordning nr. 338/97 omhandlede dispensation for enheder kun gives, »såfremt ansøgeren over for det ansvarlige styrelsesråd har godtgjort, at de deri omhandlede betingelser er opfyldt«.

51 Det fjerde spørgsmål skal derfor besvares med, at bestemmelsen i artikel 8, stk. 3, litra b), i forordning nr. 338/97 — på trods af artikel 32, stk. 2, i forordning nr. 1808/2001 — skal fortolkes således, at den medfører, at styrelsesrådet i den pågældende medlemsstat skal have kunnet sikre sig, at den pågældende enhed er blevet anskaffet under de betingelser, der er fastsat i artikel 2, litra w), i forordning nr. 338/97.

Sagens omkostninger

52 De udgifter, der er afholdt af den italienske regering og af Kommissionen, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt af Hässleholms tingsrätt ved kendelse af 22. april 2002, for ret:

1) Artikel 2, litra w), og artikel 8, stk. 3, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2307/97 af 18. november 1997, skal fortolkes således, at dyr, der er nævnt i forordningens bilag A, men som er udstoppede, kan anses for at være »forarbejdede enheder« i disse bestemmelsers forstand.

2) Artikel 8, stk. 3, litra b), i forordning nr. 338/97, som ændret ved forordning nr. 2307/97, skal fortolkes således, at det at få en enhed som gave eller ved arv, eller det at slå et dyr ihjel og at tage det i besiddelse, udgør en »anskaffelse« i denne bestemmelses forstand. Det er ikke nødvendigt, at den, der har anskaffet enheden mere end 50 år tidligere, er den nuværende indehaver.

3) **Bestemmelsen i artikel 8, stk. 3, litra b), i forordning nr. 338/97, skal — på trods af artikel 32, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1808/2001 af 30. august 2001 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 338/97 — fortolkes således, at den medfører, at styrelsesrådet i den pågældende medlemsstat skal have kunnet sikre sig, at den pågældende enhed er blevet anskaffet under de betingelser, der er fastsat i artikel 2, litra w), i forordning nr. 338/97, som ændret ved forordning nr. 2307/97.**

Puissochet Gulmann Macken

Colneric Cunha Rodrigues

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 23. oktober 2003.

R. Grass V. Skouris

Justitssekretær Præsident